

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นที่ 2 การสร้างโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ
- ขั้นที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ
- ขั้นที่ 4 การปรับปรุงและการนำเสนอโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ศึกษาตำราและเอกสารต่างๆ ได้แก่
 - 1.1 ศึกษาตำรา หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการสอน
 - 1.2 ศึกษาแนวคิด หลักการ จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักสูตรงานอาชีพ
 - 1.3 ศึกษาเอกสาร หนังสือความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับхимและวิธีการตีхим
 - 1.4 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6

- 1.5 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความพร้อมด้านอุปกรณ์และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนхим ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาข้อมูลและความรู้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхим จำนวน 4 ท่าน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติและวิธีการในการสอนхимตลอดจนการประเมินผลการสอน โดยขั้นตอนการสัมภาษณ์ได้ดำเนินการดังนี้

- 2.1 คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхим โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 4 ท่าน เกณฑ์การเลือกมีดังนี้คือ

2.1.1 เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญและมีผลงานด้านการตีพิมพ์ที่ยอมรับ
ของวงการดนตรีไทย

2.1.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการถ่ายทอดการตีพิมพ์มาแล้วไม่น้อยกว่า
20 ปี

2.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนพิมพ์จำนวน 4 ท่าน
เพื่อนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่จะสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

2.3 ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตามวัน เวลาและสถานที่ที่นัด
หมายไว้กับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนพิมพ์ โดยเริ่มดำเนินการสัมภาษณ์ในวันที่ 15 มีนาคม 2545
จนกระทั่งนัดสัมภาษณ์เสร็จสิ้นได้ครบทั้ง 4 ท่านในวันที่ 18 เมษายน 2545

ขั้นที่ 2 การสร้างโปรแกรมการสอนพิมพ์ตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโปรแกรมการสอนพิมพ์ตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ โดยมีลำดับ
ขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. สร้างกรอบแนวคิดของการสร้างโปรแกรม และรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน
ของการสร้าง รวมถึงการตรวจสอบความตรงและความเที่ยงของแต่ละขั้นตอนในการสร้าง
โปรแกรมการสอนพิมพ์ตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ ดังต่อไปนี้

1.1 แนวคิดพื้นฐานของโปรแกรม

กำหนดโดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางและ
กระบวนการสร้างหลักสูตรงานอาชีพ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่ได้จากการศึกษาข้อมูล
ขั้นพื้นฐานในขั้นที่ 1

1.2 วัตถุประสงค์ของโปรแกรม

กำหนดโดยการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆจากขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
โดยเฉพาะเป้าหมายสำคัญของกระบวนการสร้างหลักสูตรงานอาชีพ และการเรียนการสอนซึ่งเน้น
การปฏิบัติ แล้วกำหนดออกมาเป็นวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

1.3 ลักษณะของโปรแกรม

กำหนดโดยการศึกษาจากข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆของโรงเรียนที่จะทำการ
สอนตามโปรแกรม หลังจากนั้นกำหนดช่วงเวลาและระยะเวลาที่เหมาะสมในการเรียนการสอน
ซึ่งได้เป็นการสอนนอกเวลาเรียนปกติ สัปดาห์ละ 2 วัน โดยจัดการเรียนการสอนระหว่างเวลา
ประมาณ 15.30 – 17.30 น. เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์

1.4 ลักษณะของผู้เข้าร่วมโปรแกรม

โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

1.4.1 เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองบัว (เยี่ยมแสงโรจน์) สังกัดกรุงเทพมหานคร

1.4.2 ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนхимมาก่อน

1.4.3 สนใจเข้าร่วมโปรแกรมและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนจนเสร็จสิ้นโปรแกรม

1.5 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวการสอน วิธีการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น รวมถึงข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхим และกำหนดออกมาเป็นขั้นตอนการเรียนการสอนและลักษณะการจัดกิจกรรม หลังจากนั้นทำการตรวจสอบความตรงของขั้นตอนการเรียนการสอนและลักษณะของกิจกรรมที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง สอดคล้อง เหมาะสม ระหว่างขั้นตอนและลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

1.6 เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ แบ่งออกเป็น 2 หน่วย ได้แก่

หน่วยที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับхимและวิธีการตีхим

หน่วยที่ 2 การปฏิบัติตีхим

โดยการกำหนดเนื้อหาที่ใช้ในโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพในแต่ละหน่วยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.6.1 ศึกษาหลักการ ความคิดรวบยอด และกิจกรรมการเรียนการสอนจากเอกสารตำรา งานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхим

1.6.2 นำข้อมูลที่ศึกษามากำหนดเนื้อหา รายละเอียดต่างๆที่จะใช้ในโปรแกรมการสอน

1.6.3 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาในโปรแกรมการสอนхим โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และความครอบคลุมของเนื้อหา แล้วนำมาพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.7 กำหนดเอกสารและสื่อการเรียนการสอน

เอกสารและสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญในโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ มีดังนี้

1.7.1 หิมและเครื่องประกอบจังหวะ โดยพิจารณาให้มีคุณสมบัติและสภาพการใช้งานที่เหมาะสม และมีจำนวนเพียงพอกับการนำมาใช้ในการเรียนการสอนตามโปรแกรม และการฝึกซ้อมในรายบุคคล

1.7.2 เอกสารประกอบการเรียนการสอนเรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับхим ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) ประวัติและพัฒนาการของхимในประเทศไทย
- 2) องค์ประกอบและวัสดุที่ใช้ทำхим
- 3) ประวัติความเป็นมาของบทเพลงที่นำมาใช้สอนได้แก่ เพลงจระเข้หางยาว เพลงลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำ และเพลงลาวจ้อย

4) การจัดเก็บ ดูแลรักษาхим

1.7.3 โน้ตхим โดยมีรายละเอียดในการบันทึกตัวโน้ตทั้งทำนองและจังหวะ ซึ่งเป็นเพลงไทยในจังหวะอัตรา 2 ชั้น ได้แก่ เพลงจระเข้หางยาว เพลงลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำ และเพลงลาวจ้อย

1.7.4 สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

แผนการจัดกิจกรรมในโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ มีทั้งสิ้น 9 แผน โดยแบ่งออกเป็น 2 หน่วย ได้แก่หน่วยที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับхимและวิธีการตีхим จำนวน 3 แผน และหน่วยที่ 2 การปฏิบัติตีхим จำนวน 6 แผน โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษาแนวคิดจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхим

2) นำเนื้อหาเรื่องเกี่ยวกับхимและวิธีการตีхимที่คัดเลือกมาได้จากในข้อ 1.6 มาเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหา การปฏิบัติที่นักเรียนควรได้ฝึกก่อนหลัง และกำหนดชื่อแผนการจัดกิจกรรม

3) กำหนดสื่ออื่นๆที่จะใช้ในกิจกรรม ซึ่งนอกจากจะใช้химและเครื่องประกอบจังหวะต่างๆที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แล้ว ยังใช้สื่อประเภทแผนภูมิแสดงรูปภาพองค์ประกอบของхимและโน้ตхимด้วย

4) เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมด 9 แผน โดยแต่ละแผนจะมีส่วนประกอบที่สำคัญ ดังนี้

- 4.1) ลำดับที่ ระดับชั้น ชื่อแผนการจัดกิจกรรม
- 4.2) จุดประสงค์
- 4.3) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 4.4) สื่อการเรียนการสอน
- 4.5) การประเมินผล

ตารางที่ 1 โครงสร้างแผนการจัดกิจกรรม

หน่วยที่	แผนการจัดกิจกรรม	เรื่อง
หน่วยที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับขิมและการตีขิม	แผนที่ 1	ที่มา องค์ประกอบ และการจัดเก็บ
	แผนที่ 2	ดูแลรักษา
	แผนที่ 3	โน้ตขิมเบื้องต้น จังหวะ
หน่วยที่ 2 การปฏิบัติตีขิม	แผนที่ 4	ทำนอง การจับไม้และวิธีการตี
	แผนที่ 5	การตีไล่เสียง
	แผนที่ 6	การฝึกตีขิมเพลง "จระเข้หางยาว"
	แผนที่ 7	การฝึกตีขิมเพลง "ลาวจ้อย"
	แผนที่ 8	การฝึกตีขิมเพลง "ลาวเจริญศรี- ลาวเล่นน้ำ"
	แผนที่ 9	รู้รักษ์ดนตรีไทย

5) ตรวจสอบความตรงของแผนการจัดกิจกรรม โดยนำแผนการจัดกิจกรรมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเลือกใช้สื่อ ความครอบคลุมของเนื้อหาที่นำมาใช้สอน และการประเมินผล และนำมาพิจารณา แก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

6) นำแผนการจัดกิจกรรมที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบ้านคลองบัว (เอี่ยมแสงโรจน์) สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน โดยนักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเวลา และกิจกรรมการเรียนการสอน จากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

6.1) กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในโปรแกรมการสอนซึมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ ใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลได้แก่ แบบทดสอบความรู้เรื่องซึม แบบสังเกตพฤติกรรมการตีพิมพ์ และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือแต่ละชุด มีดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบความรู้เรื่องซึม

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดและประเมินความรู้เรื่องเกี่ยวกับซึมของนักเรียนที่เรียนตามโปรแกรมการสอนซึมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ โดยแบบทดสอบความรู้เป็นข้อสอบเลือกตอบแบบชนิด 4 ตัวเลือก (multiple choice) จำนวน 20 ข้อ รูปแบบการเขียนข้อสอบ ตัวคำถามเป็นลักษณะความรู้และข้อเท็จจริง ให้ผู้ตอบคิดหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เกณฑ์การตรวจให้คะแนนคือ ตอบถูกต้องได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและประเมินผล

1.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการวัดความรู้เรื่องซึม

1.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของโปรแกรม

1.4 ตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบทดสอบ โดยนำแบบทดสอบความรู้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบและพิจารณาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ รวมถึงความถูกต้องเหมาะสมของการใช้คำถามและความเหมาะสมของตัวเลือก แล้วนำแบบทดสอบมาแก้ไขปรับปรุง

1.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (R) และหาค่าระดับความยากง่ายของแบบทดสอบ (P) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป

1.6 นำแบบทดสอบไปใช้ครั้งที่สอง กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อวิเคราะห์แบบทดสอบในด้านความเที่ยง โดยแบบทดสอบต้องมีความเที่ยงอย่างน้อย 0.40

1.7 นำแบบทดสอบไปใช้จริง

2. แบบสังเกตพฤติกรรมการศึกษาของนักเรียน

ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประเมินผลการปฏิบัติในการติชมของนักเรียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนภาคปฏิบัติ

2.2 กำหนดหัวข้อพฤติกรรมในการติชมที่ต้องการสังเกต โดยแบ่งเกณฑ์การทำพฤติกรรมแต่ละรายการเป็น 2 เกณฑ์ 2 ระดับคะแนน คือ

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง	นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นอย่างถูกต้อง
ระดับ 0 คะแนน หมายถึง	นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นอย่างไม่ถูกต้องหรือ นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมนั้นเลย

2.3 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการศึกษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม

2.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการศึกษาไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรม ผู้วิจัยตรวจสอบค่าความเที่ยงในการสังเกต โดยผู้วิจัยฝึกสังเกตพฤติกรรมการศึกษาพร้อมกับผู้เชี่ยวชาญทางการสังเกตพฤติกรรมเพื่อให้เกิดความชำนาญ และวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้องเมื่อไปทำการสังเกตด้วยตนเอง โดยมีเกณฑ์คือการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญและการสังเกตของผู้วิจัย ต้องได้ผลตรงกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

2.5 นำแบบสังเกตไปใช้

3. แบบประเมินความพึงพอใจ

ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ทราบระดับความคิดเห็นของนักเรียน ในด้านวิธีการสอนของครู สื่อ กิจกรรม เนื้อหา และส่วนประกอบอื่นๆในโปรแกรมรวมถึงปัญหาต่างๆที่พบตลอดการเข้าร่วมโปรแกรม มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน เพื่อให้ทราบระดับความคิดเห็นของนักเรียน ในด้านวิธีการสอนของครู สื่อ กิจกรรม เนื้อหา และส่วนประกอบอื่นๆในโปรแกรมรวมถึงปัญหาต่างๆที่พบตลอดการเข้าร่วมโปรแกรม เพื่อนำข้อมูลและข้อคิดเห็นดังกล่าวมาปรับปรุงโปรแกรมเพื่อความสมบูรณ์ต่อไป

3.2 กำหนดรูปแบบและสร้างแบบประเมิน โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักและการสร้างแบบการประเมิน โดยได้แบ่งแบบประเมินออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมโปรแกรมของนักเรียน โดยแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

ตอนที่ 2 ปัญหาที่พบจากการเข้าร่วมโปรแกรม เป็นลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ หนึ่งตัวเลือก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

3.3 เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและการใช้ภาษา

3.4 แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปใช้

ขั้นที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรม

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้โปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. กำหนดตัวอย่างประชากร ซึ่งได้แก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านคลองบัว (เอี่ยมแสงโรจน์) สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 20 คน ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนхимมาก่อน แต่มีความสนใจที่จะเรียนและได้มาสมัครเรียนนอกเวลาปกติ

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเองโดยใช้แผนการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพที่สร้างขึ้น ให้แก่นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมในกลุ่มที่ 1 ทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เวลา 15:30 น.-17:30 และกลุ่มที่ 2 ทุกวันอังคารและวันศุกร์เวลา 15:30 น.- 17:30 น เป็นเวลา 12 สัปดาห์ โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมทั้งสิ้น 9 แผน

3. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามโปรแกรมสิ้นสุดลง ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การประเมินความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับхимและการปฏิบัติхимของนักเรียน โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบความรู้เรื่องхим แบบสังเกตพฤติกรรมการตีхимของนักเรียน และข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนผู้เข้าร่วมในโปรแกรม

4. ทำการประเมินผลโปรแกรมการสอน โดยการนำคะแนนในแต่ละด้าน คือ ด้านความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับхим และด้านการปฏิบัติхим ของนักเรียนทั้ง 20 คน มาคำนวณหา

ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังจากนั้นทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละด้านที่ได้ กับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมที่กำหนดคือ 60% วิเคราะห์โดยการทดสอบค่า t (t -test)

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงและนำเสนอโปรแกรมการสอน

1. การปรับปรุงโปรแกรมการสอน ระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยการเพิ่มเติมเนื้อหาและปรับเปลี่ยนลักษณะกิจกรรมบางอย่าง เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน
2. หลังการทดลองใช้โปรแกรมการสอน ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับхим และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการศึกษาของนักเรียน สูงกว่าเกณฑ์การประเมินที่กำหนด คือ 60% แสดงว่าโปรแกรมการสอน ผ่านการประเมินโดยไม่ต้องทำการปรับปรุง
3. นำเสนอโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ฉบับสมบูรณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{x} แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทนผลรวมของคะแนน

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

(ประคอง กรรณสูต, 2538)

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทนจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

X แทนคะแนนของนักเรียน

ΣX แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทนผลรวมของแต่ละคะแนนยกกำลังสอง

(ประคอง กรรณสูต, 2538)

3. เปรียบเทียบค่าความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างประชากรกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยการทดสอบค่า t (t-test)

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{S / \sqrt{N-1}}$$

μ แทนมัชฌิมเลขคณิตที่กำหนดไว้

\bar{X} แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

S แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(ประคอง กรรณสูต, 2538)

4. การหาค่าระดับความยาก (Level of difficulty) ของแบบทดสอบใช้สูตร

$$P = \frac{(R_u + R_l)}{2f} \cdot N$$

P	แทนค่าระดับความยาก
R _u	แทนจำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก
R _l	แทนจำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก
f	แทนจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ,2535)

5. การหาค่าอำนาจจำแนก (Power of discrimination) ของแบบทดสอบ

$$r = \frac{(R_u - R_l)}{N/2}$$

r	แทนอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
R _u	แทนจำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก
R _l	แทนจำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก
N	แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ,2535)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย